

vi havde førstebehandlingen af L 78. Også med hensyn til det her beslutningsforslag, som jeg også sagde i svartalen til det, undrer det mig, at man nu vil til at ændre så fundamentalt ved den boligpolitik, man selv har været med til at lægge grunden til og fortsat med op igennem socialdemokratiske regeringer. Det undrer mig, at man ikke har lavet de her ændringer, hvor spørgeren jo selv endda har været boligminister og haft rig mulighed for at komme med de forslag, som man nu fremsætter i B 72.

Det undrer mig meget, og derfor har jeg ligesom givet min mening til kende, og det tror jeg ikke forstyrrer det arbejde, som vi nu gerne vil have organisationerne til at lave. Jeg tror da også, at de vil inddrage elementer, som vi ikke nødvendigvis havde tænkt på – det er da mit håb. Hvis det kan føre til et kompromis, så må vi jo se på det.

Med hensyn til, om jeg vil lave brede forhandlinger, synes jeg, at Socialdemokraterne har meldt sig ud af forhandlingerne, fordi man ikke har villet diskutere L 78 B. Det ville man gerne, men så har man i stedet for nu fremsat et beslutningsforslag. Det ligner da ikke noget, der lægger op til, at man vil forhandle.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Ja, jeg synes jo, at denne udveksling af korte bemærkninger både fra ordførernes side og ministerens side har medført en betydelig afklaring.

Jeg forstår, at ministeren vil foranledige, at der bliver optaget forhandlinger om at se på de spørgsmål, der knytter sig til L 78 og B 72. Det er jeg meget tilfreds med. Jeg ser også dette som en væsentlig tilkendegivelse af, at vel skal der selvfølgelig være mulighed for udlejer for at inddække omkostninger, men også at den model, der ligger med de 155 kr., har ført til nogle uheldige eksempler, og at det er på den baggrund. Jeg ser her en vigtig tilkendegivelse af, at de 155 kr. altså ikke er et helligt tal.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er jeg fuldstændig enig i. Jeg ser det sådan, at vi starter på en frisk, vi ved, hvor fronterne er, og hvad de forskellige partier mener, for det har vi tilkendegivet under førstebehandlingen. Men når nu parterne sætter sig til bordet, hvad de forhåbentlig gør – jeg håber nemlig, at de alle sammen vil medvirke, men vi kan jo risikere, at de siger nej, men jeg håber på et positivt svar –

så visker vi tavlen ren, og så ser jeg med et åbent sind på de forslag, der vil komme ind, og der er intet helligt.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu synes jeg, ministeren modsiger sig selv lidt. Først siger ministeren, at hun er enig med sin presserådgiver i, at det beslutningsforslag, vi behandler her, er overbudspolitik. Derefter siger ministeren, at nu vasker vi tavlen ren, og så skal parterne have lov til at forhandle.

Er ministeren ikke enig i, at hvis ministeren siger, at vores beslutningsforslag er overbudspolitik, så lægger ministeren nogle rammer for de forhandlinger, så det ikke er frie forhandlinger, så de ikke har fri plads til at finde nogle løsninger?

Det kan godt være, ministeren griner, måske fordi hun også er blevet opmærksom på, at hun modsagde sig selv i de to spørgsmål, men jeg kunne godt tænke mig, at ministeren svarede helt klart og tydeligt på det spørgsmål, jeg stiller.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal svare, for nu er det jo sjældent en hemmelighed for nogen parter, også når vi ser på arbejdsmarkedet, og hvem der i øvrigt forhandler, at partierne herinde har nogle synspunkter, og dem er vi i vores gode ret til at have, det er derfor, vi er her, det er derfor, vi er blevet valgt ind, fordi vi fortæller vælgerne om, hvad vi mener. Det har jeg så tilladt mig at gøre i den her sag, det vil jeg gerne beholde min ret til at gøre.

Det tror jeg sådan set organisationerne godt kan abstrahere fra, for nu giver vi dem jo den opgave at prøve at finde en løsning på det her problem, som vi har lidt svært ved herinde, fordi vi ikke rigtig kan blive enige, og det vil sådan set være godt, hvis organisationerne kunne finde et kompromis. Ellers må vi jo se, hvad flertallet kan finde ud af, hvis ikke det lykkes for dem.

Kl. 16.15

Derfor synes jeg ikke, jeg modsiger mig selv, og jeg er heller ikke bange for, at de dygtige folk, vi har siddende i organisationerne, skal føle sig tynget af, hvad jeg har udtalt.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg må give ministeren ret. Det er faktisk korrekt ifølge forretningsordenen, at ministeren må